

ת"פ 42413/04/16 - מדינת ישראל נגד מיכאל ליו - קבוע ליום 26.2.17, איליה מיכלשוילי, אלכסנדר ליגון

15 פברואר 2017

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 42413-04-16 מדינת ישראל נ' ליו ואח'
מ"ת 42436-04-16
מספר פל"א 163883/2016

לפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמים
1. מיכאל ליו - קבוע ליום 26.2.17
2. איליה מיכלשוילי
3. אלכסנדר ליגון

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד שחר יערי וקרן פינקלס

הנאשם 2 וב"כ - עו"ד עומר גואטה

הנאשם 3 וב"כ - עו"ד אורן שפקמן

גזר דין לנאשמים 2 ו-3

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בגין מעורבותם באירוע אלים, אשר התרחש בשעת לילה מאוחרת ביום 16.4.16 במועדון בפתח תקוה. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשלב מסוים ניגש המתלונן שבילה אף הוא במועדון לנאשם 1, אשר הדיון בעניינו קבוע למועד אחר ושוחח עימו. הנאשם 1 דחף את המתלונן ומשהבחין בכך הנאשם 3, הדף את המתלונן לאחור. הנאשם 1 היכה באגרופו בפניו של המתלונן ואילו הנאשם 2 השליך על המתלונן כוס שהחזיק בידו. הכוס התנפצה וכתוצאה מכך נפצע המתלונן ונגרמו לו חתכים בסנטר, בשפה ובאזור האף, כאשר אחד החתכים אף חשף שריר. חתכים אלה דרשו תפירה במסגרת טיפול רפואי. לאחר שספג המתלונן את פגיעת הכוס נסוג הוא לאחור אך הנאשם 3 שב ותקף אותו בכך שהיכה בו באגרופ בפניו. במסגרת כתב האישום המתוקן הורשע הנאשם 2 בעבירה של פציעה כשעבריון מזוין והנאשם 3 הורשע בעבירה של תקיפה בצוותא.

בפתח הדברים יש לציין את החומרה הרבה שבמעשיהם של הנאשמים. מדובר במעשה תקיפה ברוטלי, אשר בוצע בצוותא כלפי מתלונן יחיד ואשר כלל מכות אגרוף בפניו וכן את השלכת אותה כוס, אשר התנפצה וגרמה לחבלות לא פשוטות שהותירו את חותמן על גופו של המתלונן, כמו גם על נפשו עד עצם היום הזה. על היקף הפגיעה במתלונן ניתן ללמוד מתמונות החבלה שהוגשו ובמיוחד מהצהרת נפגע העבירה, אשר מעידה על ההשלכות ארוכות הטווח של מעשיהם של הנאשמים. מעשי אלימות קשים במועדונים, על רקע צריכה מופרזת של אלכוהול הינם בגדר רעה חולה, אשר למרבה הצער מתרחשת במחוזותינו באופן תדיר וסופה לעיתים חמור בהרבה ומגיע אפילו לכדי קיפוח חיים. מבחינות אלה הן הנזק שנגרם בפועל והן פוטנציאל הנזק מחייבים מענה עונשי משמעותי ותמים דעים אני עם המאשימה, כי אילו היה מקום לקבוע במקרה זה מתחם עונש הולם, הרי שהרף התחתון שלו היה עומד על ביצוע עבודות שירות ברף הגבוה ואילו הרף העליון, כמו גם העונש המתבקש, היה כולל מרכיב של מאסר בפועל ממש, שעשוי היה להגיע עד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

בשים לב להסדר שגובש אשר במסגרתו הגבילה עצמה המאשימה לעונש מאסר בפועל בן 6 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות במקרה של תסקיר חיובי, אשר אכן התקבל לגבי שני הנאשמים, אין צורך לפעול בהתאם להוראות תיקון 113 על כל שלביו ואסתפק בכך שאציין כי עתירתה העונשית המתונה של המאשימה לוקחת בחשבון גם חלקים בלתי מבוטלים מתוך שיקולי השיקום, והרי עמדה זו הותנתה מלכתחילה בקבלת תסקיר משלים, על יסוד המידע לפיו מדובר בהסתבכותם הראשונה והיחידה של הנאשמים בפלילים.

בטרם אגש לקביעת עונשם הראוי של הנאשמים, אציין את מסקנות שירות המבחן לגביהם. מדובר בבחורים צעירים, כבני 24, אשר אין לחובתם הרשעות קודמות. את המעשים ביצעו כפי שעולה מהתסקירים על רקע צריכה מופרזת של אלכוהול. בדיעבד, לאחר שהבינו את חומרת מעשיהם הביעו שניהם זעזוע מהתנהגותם ואף הביעו נכונות להתנצל בפני המתלונן ואף לפצותו. לגבי הנאשם 2, התרשם שירות המבחן מקיומן של דפוסי חשיבה נוקשים והתנהלות אימפולסיבית וכוחנית. שירות המבחן אומנם התרשם מסיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה אך ציין הערכתו כי במצבי שכרות קיים סיכון להישנות עבירות. מהתסקיר עולה כי הנאשם עורך מאמצים לתפקוד יציב במסגרות חיי השונות, כי הוא מבין את חומרת התנהלותו ומקבל אחריות עליה. כמו כן, ניכר כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומדרבן. הנאשם נמצא מתאים להשתתף בהליך טיפולי ובשים לב לגילו ולעברו הנקי ממליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית במסגרת צו מבחן לשנה, במהלכו תבחן האפשרות להשתתף בהליך "צדק מאחה", לצד 400 שעות של"צ. עוד ממליץ שירות המבחן על אף העדר אינדיקציה לפגיעה קונקרטיית לשקול לבטל את הרשעתו של נאשם זה. באשר לנאשם 3, התרשם שירות המבחן כי יש מקום לבירור עמדותיו ביחס לצריכת אלכוהול, אך בהיבט זה על אף ניסיונות שירות המבחן לא נוצר פתח להתערבות טיפולית. שירות המבחן מתרשם כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסיים אלימים או עברייניים מושרשים ואינו מפגין תוקפנות ואלימות באופן כללי. על רקע זה הסיכון להישנות התנהגות אלימה נמוך בעניינו גם כן. באשר להמלצה העונשית מציין שירות המבחן את מרכזיות הפן התעסוקתי בחייו של הנאשם והוא מדגיש כי עבודתו ולימודיו מטעם החברה מחזקים את תפקודו הנורמטיבי. על רקע זה מומלץ שלא להשית על הנאשם מאסר בעבודות שירות אלא לחייבו בשל"צ בהיקף של 250 שעות ובצו מבחן למשך חצי שנה. גם בעניינו מומלץ לשקול ביטול ההרשעה.

בטרם אקבע את עונשם של הנאשמים ראוי להבהיר כי המלצת שירות המבחן בנוגע לביטול ההרשעה, אינה יכולה לעמוד במקרה זה. כידוע, לצורך שקילת ביטול ההרשעה צריכים להתקיים שני תנאים מצטברים. תנאי אחד עניינו קיומה של פגיעה קונקרטיית ומשמעותית בשיקומו של הנאשם כתוצאה מההרשעה. אין חולק כי הנאשמים לא הצביעו על

פגיעה מעין זו ואזכיר כי על אף גילם הצעיר, הרי מאז מלאו להם 18 שנים חלפו שנים רבות והם רחוקים כבר מגיל הקטינות. יתרה מכך, אפילו יש בסיס לטענה כי כאשר מדובר בבחורים צעירים, ניתן להקל מעט בדרישת הפגיעה הקונקרטי, הרי שבאופן מובהק לא מתקיים במקרה זה התנאי השני לפיו טיב העבירה ונסיבותיה מאפשרים ביטול ההרשעה, מבלי לפגוע פגיעה בלתי מידתית בשיקולי ענישה אחרים דוגמת שיקולי הגמול וההרתעה. כפי שהבהרתי בפתח דבריי, מדובר באירוע חמור ביותר, אשר לא ניתן ליישב בינו לבין סיום ההליכים ללא הרשעה ודי בכך שאפנה למרכיבי החומרה שציינתי מוקדם יותר. לפיכך, תעמוד ההרשעה על כנה.

באשר לעונש הראוי להשית על כל אחד מהנאשמים, הרי על אף אחריותם המשותפת למעשים, הרי שיש בסיס להבחנה מסוימת ביניהם, לנוכח החלק השונה של כל אחד מהם במעשים, כמו גם השוני בסעיף האישום בו הורשעו, כאשר הנאשם 2 אשר עשה שימוש בכוס וגרם בפועל לחבלות, הורשע בעבירה חמורה יותר. אני ער להמלצות שירות המבחן והתרשמתי גם מדבריהם של הנאשמים עצמם בדבר החרטה העמוקה שהם חשים ורצונם לשקם את חייהם. בית המשפט אכן מקווה כי יישמו דברים אלה בפועל וייעזרו בגורמי הטיפול בדרכם זו. יחד עם זאת, גם בשים לב לתסקירים החיוביים ולעבר הנקי, אין מדובר לטעמי במקרה אשר מצדיק הליכה לפנים משורת הדין מחוץ למתחם העונש הולם, עד כדי הימנעות מוחלטת מכל מרכיב של מאסר בפועל. לפיכך, אגזור על הנאשמים עונשי מאסר בעבודות שירות, איש על פי חלקו, לצד מרכיבי ענישה משלימים ובראשם מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלונן. הדגש ניתן לפיצוי ועל כן אמנע מהשתת קנס. אני ער לקשיים הכלכליים אך על פי ההלכה הפסוקה אין בקשיים מעין אלה כדי להצדיק הימנעות מהשתת פיצוי הולם.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשמים 2 ו-3 את העונשים הבאים:

1. הנאשם 2 ירצה 5 חודשי מאסר בפועל, אשר ירצו בעבודות שירות במסגרת שב"ס החל מיום 19.3.17. הנאשם 3 ירצה 3 חודשי מאסר בפועל, אשר ירצו בעבודות שירות במסגרת שב"ס החל מיום 19.3.17.
2. על כל אחד מהנאשמים אני גוזר 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מהיום לא יעברו כל עבירות אלימות כלפי הגוף.
3. כל אחד מהנאשמים יפצה את המתלונן, עד תביעה מס' 1 לכתב האישום בסכום של 6,000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט בתוך 90 יום ויועבר על ידי המזכירות למתלונן.
לבקשת הנאשם 2 ישמשו כספי הפקדה מתיק המעצר לתשלום הפיצוי.
4. ניתנים בזאת צווי מבחן בעניינם של הנאשמים. לגבי הנאשם 2 למשך שנה ולגבי הנאשם 3 למשך חצי שנה. מובהר לנאשמים כי אם לא יעמדו בתנאי צו המבחן עשוי בית המשפט להתבקש לדון בעניינם מחדש.

העתק יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

המזכירות תסרוק את המסמך ע/1 וע/2.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ז, 15/02/2017 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי , שופט, סגן נשיאה

הוקלדעלידידוריתסבג